

ÉLJÜK AZ IGÉT !

ÉLETIGE: 2010. február hóban : (Lk. 2,25) :

« Íme, volt Jeruzsálemben egy Simeon nevű igaz és istenfélő ember. Várta Izrael vigaszát, és a Szentlélek volt rajta.. »

Tematizálás. – Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Isten szeretetéből egyikünk többet, másikunk kevesebbet merít, ahogy neki az Úr megadta. Azt viszont tudjuk, hogy ez a szeretet az Isten utáni vágyódásból táplálkozik.. Az is kétségtelen, hogy mind a szeretetet, mind a vágyat Ő, a Mindenható adja belénk. Ahogy imádkozni nem vagyunk képesek magunktól, mintegy önmagunktól, úgy vágyódnunk sem (utána), és szeretni sem (Őt). Felfogni, s befogadni az Ő végtelen szeretetét sem vagyunk képesek kizárólag önmagunktól. Már ebben is az Ő keze munkáját kell látnunk. – Azért kétségtelen, nekünk is van reszortunk, amit nem háríthatunk Istenre. Ezt onnan tudjuk, hogy Isten kiadta parancsba, hogy szeressük Őt, vagyis ne utasítsuk el, hanem fogadjuk be szeretetét : *»Szeresd Uradat, Istenedet szíved, lelked mélyéből, minden erőddel!«* (Móz.V. 6,5.) Ha nem volna kötelességünk Őt szeretni, akkor nem parancsolná meg. Akiben benne van a szeretet, azt persze nem kell biztatni. A kocsis sem azt a lovat nógatja, biztatja, amelyik szépen húz, hanem a lazslót. Ma az igében találkozunk egy emberrel, akit nem kell biztatni, hogy szeresse az Urat, mert tele van szeretettel és így vágyódással is Isten és az Ő ígérete, a Messiás iránt :Ez Simeon. Ő egy *« férfiú, aki Izrael vigaszára vár »*. Mivel a szeretet a szent Isten lényegéből bensejéből, lelkéből fakad, azért Simeonban a Szentlélek, a Szeretet Lelke lakott. Ebben a várakozásban benne van egy hatalmas sóvárgás, edepezés, vágyakozás az után a pillanat után, hogy saját szemével megláthassa a világ Üdvözítőjét. Mivel az Üdvözítő üdvöt, boldogságot, megoldást, rendet, békét és vigasztalást hoz erre a Földre, azért egész lényét áthatotta ez a várakozó-virrasztó sóvárgás. A Messiás-várás kifejezetten alapvető lelki beállítottsága volt minden izraelitának. Akit viszont eltöltött Isten Szentlelke a sóvárgó szeretet Lelkével, az úgy járt, mint Simeon. Simeon nemcsak saját magára gondolt, hanem népe vigasztalását is várta, mert együtt érzett szenvedő és vigasztalan népével. Ez a várakozás egy Ígéretre koncentrálódik :Egy személyes Küldöttre, akit Isten már ősidőktől fogva megígért népének. A vigasz tehát jövőre utaló irányt ad Simeon tekintetének, s nem olcsó és látszólagos vigaszra gondol, hanem egy teljes és egész szívet betöltő vigaszra, melyet csak Isten képes megadni. Így érett be a téma, mely....

Téma - **Edepezés, sóvárgás, vágyódás, vonzódás Isten és összes ígéretének beteljesedése után.** - Alcímnek azt is mondhatnám : Simeonra kell válnunk ! Az ember magában hordozza első szembefordulását Istennel. Az elveszített Paradicsom, a lelki egyensúlyvesztés, érzelmi világunk megsérülése, az értelem homálya és ugyanakkor a vele való kérdés, az akarat szédülései és szégyenletes leragadásai, az indulatok szabadpiaca, s megveszekedettsége, főleg a lélek, s a gondolat üressége és céltalansága : csupa-csupa tökéletlenség és félkész állapot, mely telistele van kiáltó, tátongó sebekkel és emberi romokkal. Valami összeomlott bennünk, valami nagyon lényeges és valahol a régmúltban, őseink történetében. Mint a fészkekből kihullott madárfióka, azóta is csipog a lelkünk, s állandóan van valami baja. Mint a sebesült az árokban, gyógyír után kiáltozik, s Valaki után, aki a gyógyírt beleöntené seibe. – Mint a lángokban égő ház, a sisterő vízcsóva után kiált, *« Ahogy a szarvasiüő a forrás vizére kíváncskodik, úgy vágyakozik a lelkem utánad, Uram.. »* (Zsolt.42.2.)Akkor is sóvárog, ha letagadjuk azt. – Számunkra Isten a vágyunkban él, s ezért igen nagy tisztelettel kell e vágyakat kezelnünk. Simeon fölött évek és évtizedek múltak el e beteljesületlen vágyak fölött. A Messiás után sóvárgott, s edepedett, mint mennyasszony a vőlegény után. Tudta, érezte, hogy a Messias a megoldás az életre, s Ő a szív egyedüli betöltője. *Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnének..»* (Ap.Csel.4,12.) Bizony, üres az emberi szív Isten nélkül, s így üressé, léhává válik még az élete is. Személytelen, rideg, árva, szeretetlen és sötét lesz. A hiányosságoknak nagy halmazaként sipítózik-sápiózik csillapíthatatlan éhséggel és nyughatatlan szomjúsággal. Vágyai között hánykolódik, mint a pályaudvarokon a váltóktól rángatott szerelvény. Boldog, ha van Istene, mert nyugtalan, vágyakozó szívét le tudja tenni elébe, akárcsak Simeon tette. A vágy tehát beteljesedés, kielégülés, lecsillapodás után kiáltozik bennünk. Lehet az a vágy akár Istentől, akár a gonosztól. Simeon vágya az Istentől való volt. Aki teret ad szívében az Istentől való vágyoknak, az megszentelődik.Viszont aki teret ad a sától való vágyoknak, az belesüllyed a bűn iszapjába, ami őt képes elnyelni. Egy-két kritériumot, ismérvet hadd említsek fel, márcsak azért, hogy időben felismerve ki tudjunk nyílni, vagy be tudjunk csukódni előttük. * Az Istentől való vágyak beteljesedései mindig késlekednek, várakozás és türelem kell hozzájuk ; a sától való vágyak hamar teljesednek, mert rövid úton elérhetőek, s karnyújtásnyi távolságra vannak. * Az Úrtól való vágyak teljesedését és betöltését Istenre bízzák Isten gyermekei, tehát teljesen átruházzák az Úrra vágyaik lecsillapítását. Míg a sötét-angyal-keltette vágy végrehajtása az emberre marad, aki lihegő, sziszifuszi erőlködéssel kell, hogy rátörjön vágyainak lecsillapodására.(Gondolj a kéjvágyra, bosszúvágyra, birtoklás-vágyra, vagy pl. a karrier-vágyra, stb.) S ha a végeredményt nézzük, láthatjuk, hogy az Istentől való vágyak bőségben, túlsorduló mértékben teljesednek, szinte átlépnek a végtelen, örök életbe ; míg a sától való vágyak megszegyenítenek, kifosztanak, örökreszólan megaláznak és gyötrelmebe taszítanak. Urunk ezt így fogalmazta meg : *« A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen.»* (Jn.10,10.) Az Isten szerinti vágyak tiszták, s az embert, emberi minőségében felemelik. –Tehát

